

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávneného **maloletého R.Z.**, narodeného X., bývajúceho v B., K.X., zastúpeného otcom RSDr. G.L., CSc., bývajúcim ako oprávnený, proti povinnej **Mgr. O.Z.**, bývajúcej v B., K.X., o **vymoženie výživného**, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 4 Em 3/2004, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. júla 2005 sp.zn.16 CoE 41/05, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I (súd prvého stupňa) uznesením z 29. septembra 2004 č.k. 4 Em 3/04-12 nariadil výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinnej na uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného maloletého R.Z. na výživné za čas od 5. augusta 2002 do 30. septembra 2004 v sume 40 000,- Sk a za čas od 1. októbra 2004 v sume 2 800,- Sk mesačne, určeného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2003 sp.zn. 6 Co 35/03.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd), konajúci o odvolaní povinnej, uznesením z 19. júla 2005 sp.zn. 16 CoE 41/05 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a oprávnenému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodol tak podľa § 219 O.s.p. majúc za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, ak nariadil výkon rozhodnutia na vymoženie nezaplateného výživného.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu povinná podala dovolanie. Namietala v ňom správnosť rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2003 sp.zn. 6 Co 35/03, vydaného v konaní Okresného súdu Bratislava I vedenom pod sp.zn. 15 C 88/97 (titul výkonu rozhodnutia). Dovolanie povinnej doplnil súdom ustanovený advokát. Uviedol, že v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Oprávnený sa k dovolaniu povinnej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či je tento opravný prostriedok vôbec prípustný, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak v ňom odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vo svojom uznesení nevyslovil, že je proti nemu dovolanie prípustné. V danej veci nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Dospel ale k záveru, že takou vadou konanie súdov nižších stupňov nie je postihnuté.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci napokon nie je možné vyvodiť ani z „inej vady“ (neuviedenej v § 237 O.s.p.), tvrdenej v dovolaní. Pre iné než v ustanovení § 237 O.s.p. uvedené vady rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, dovolanie totiž nie je prípustné. Takáto vada môže byť právne významná len pri inak prípustnom dovolaní.

Pokiaľ povinná v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia povinnej boli opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či dovolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Na tomto mieste dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pokiaľ povinná odôvodňuje svoje dovolanie aj tým, že súd mal konanie o výkon rozhodnutia zastaviť podľa prechodného ustanovenia § 372m ods. 3 O.s.p. účinného od 1. septembra 2005, opomína ustanovenie § 251 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 341/2005 Z.z., podľa ktorého ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých

detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak teda ide o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí (a v danej veci o taký výkon ide), realizuje sa súdnou cestou a na taký výkon sa nevzťahuje prechodné ustanovenie § 372m O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Z týchto dôvodov bolo potrebné dovolanie povinnej odmietnuť podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov konania proti povinnej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu ale napriek tomu náhradu trov konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: